

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215227867
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1215227867.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Jany Richterovej v právnej veci žalobkyne: M. Š., O.. XX.XX.XXXX, V.: E. XX, V., zastúpenej: Priecel & Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom: Pribišova 8, Bratislava, proti žalovanému: U. Š., O.. XX.XX.XXXX, V.: E. XX, V., zastúpený: JUDr. Vladimírom Grznárom, advokát so sídlom: Družstevná 2, Bratislava, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalobkyne a žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k. 7C/465/2015-415 zo dňa 28.10.2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiadnej zo strán sporu sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie z vecí, ktoré mali žalobkyňa a žalovaný v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov ku dňu jeho zániku prikázal do vlastníctva žalobkyne:

- osobné motorové vozidlo zn. U.-V. R. XXX N., EČV: V. XXXDR v hodnote 400,- eur a
- zostatok na účte vedenom v Tatra banke, a. s., č. ú. F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 658,41 eur.

II. Súd z vecí, ktoré mali žalobkyňa a žalovaný v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov ku dňu jeho zániku, prikázal do vlastníctva žalovaného:

- chatku súp. č. XXX, druh stavby 19, postavenú na parc. č. XXX/XX v okrese: Bratislava V, obec: BA - m.č. E., kat. úz. E., zapísanú na LV č. XXX v hodnote 30.000,- eur,
- zostatok na účte vedenom v Slovenskej sporiteľni, a. s., č. ú. F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 1.728,31 eur a
- zostatok na účte vedenom v Slovenskej sporiteľni, a. s., č. ú. F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 1.022,27 eur.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi na vyrovnanie jej majetkového podielu 33.100,64 eur, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žiadnej zo strán sa náhrada trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa , § 143, § 148 ods.1, § 149 ods. 3, § 150, § 175 ods. 2, § 176 ods. 1, 2 Občiansky zákonník a vecne tým, že Žalobkyňa sa žalobou, podanou

na tunajší súd dňa 31.12.2015, domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu (ďalej len „BSM“). Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorili manželstvo dňa 24.6.1978, pričom manželstvo strán sporu bolo právoplatne rozvedené dňa 6.11.2013. Za trvania manželstva nadobudli do BSM chatku súp. č. XXX, postavenú na parc. č. XXX/XX, zapísanú na LV č. XXX, pričom hodnota tejto nehnuteľnosti je 30.000,- eur. Túto chatku postavili počas trvania manželstva zo spoločných finančných prostriedkov. Ďalej nadobudli byt č. X na E. H.. Č.. XX X. V., zapísaný na LV č. XXXX. Napriek tomu, že na liste vlastníctva je zapísaný žalovaný ako výlučný vlastníak nehnuteľnosti, uzavretím manželstva vznikol manželom spoločný nájom bytu a zároveň spoločné členstvo v družstve. Na základe toho mali manželia právo uzavrieť kúpnu zmluvu spoločne, avšak podpísal ju len žalovaný, čím uviedol družstvo do omylu a nakladal s vecou patriacou do BSM v rozpore s ust. § 145 ods. 1 OZ. Kúpnu cenu uhradil žalovaný zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM. Finančné prostriedky potrebné pre jeho podnikateľské aktivity získaval žalovaný z ich príjmov. Dlhoročne spoločne s deťmi pomáhali rôznymi pomocnými prácami, aby žalovaného podporili v jeho podnikaní. Žalovaný v tom čase žiadnym spôsobom neprispieval na domácnosť, dokonca im musela finančne vypomáhať matka žalobkyne. Celá starostlivosť o rodinu bola na žalobkyňu, starala sa o dcéry, chodila do zamestnania a pomáhala žalovanému pri jeho podnikaní. Pred uzavretím manželstva bola členkou SBD a užívala družstevný byt na ul. Y. E. Č.. XX X. V. a žalovaný užíval do uzavretia manželstva byt na E. H.. Č.. XX X. V.. Spoločne sa dohodli, že budú využívať rozlohou väčší byt a žalobkyňa so súhlasom a vedomosťou manžela odovzdala SBD byt na ul. Y. E. Č.. XX. Na spoločne obývanom byte za trvania manželstva v rokoch 1995 - 1996 uskutočnili stavebné úpravy, a to rekonštrukciu kuchyne, kúpeľne, výmenou kuchynskej linky, podláh v byte a iné. Výška nákladov bola okolo 5.000,- eur a išlo o prostriedky z BSM. Žalovaný počas trvania manželstva zo spoločne nadobudnutých prostriedkov kúpil pozemky v kat. úz. Č.. Tieto nehnuteľnosti následne žalovaný previedol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 7.12.2010 za kúpnu cenu 77.350,- eur, ktorú si žalovaný ponechal. Zmluvu o pôžičke, ktorou žalovaný preukazoval, že finančné prostriedky za nehnuteľnosti použil na splatenie pôžičky, považovala žalobkyňa za účelovo spísanú pre potreby súdneho konania.

3. Po vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že Žalobkyňa sa v konaní domáhala vyporiadania BSM po rozvedení manželstva strán sporu. Manželstvo strán sporu bolo právoplatne rozvedené dňa 6.11.2013. Žaloba bola podaná na súd dňa 31.12.2015, teda v zákonnej trojročnej lehote (§ 149 ods. 4 OZ). Manželstvo strán sporu trvalo od 24.6.1978 do 6.11.2013.

4. V zmysle ustálenej judikatúry súdov v konaní o vyporiadanie BSM súd vyporiada len tie veci (majetok) patriace do BSM, ktoré strany sporu urobili predmetom konania. V tomto smere nemôže prekročiť ich návrhy. Prekročiť návrhy strán sporu môže len pokiaľ ide o výšku (cenu) a to, ako ich vyporiada z kvalitatívneho hľadiska, teda ako veci rozdelí (ktorému z manželov prikáže), prípadne prikáže jednému z nich s povinnosťou vyplatiť finančnú sumu na vyrovnanie podielu druhému manželovi. V konaní o vyporiadanie BSM súd po nevyvoriadanom majetku z BSM nepátra a vychádza zo skutkového opisu vecí tak, ako ho vykonali strany sporu. Pri posúdení otázky, či určitý majetok patrí do nevyvoriadaného BSM, však súd nie je viazaný právnym posúdením strán sporu. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že strany sporu resp. najmä žalobkyňa spočiatku žiadali vyporiadať aj iné veci (príp. finančné prostriedky), ako napokon súd vyporiadaval, avšak v priebehu konania výslovne uviedli, že niektoré (najmä hnuateľné veci - zariadenie bytu, podnik žalovaného, finančné prostriedky na údajných účtoch žalovaného v zahraničí) už nežiadajú vyporiadať resp. ustálili okruh vecí a finančných prostriedkov, ktoré žiadajú vyporiadať na pojednávaní konanom dňa 20.12.2017, čo súd v zmysle vyššie uvedeného rešpektoval. Vzhľadom na túto skutočnosť sa už súd v rozsudku nezaoberal tvrdeniami strán sporu a dôkazmi, ktoré sa týkali tých vecí a finančných prostriedkov, ktoré strany sporu nežiadali vyporiadať.

5. Počas manželstva strany sporu nadobudli (vybudovali) chatku súp. č. XXX, postavenú na parc. č. XXX/XX v kat. úz. E., zapísanú na LV č. XXX. Ani žalovaný v zásade nesporeval, že predmetná chatka patrí do BSM, avšak žiadal zohľadniť príspevok oboch strán k nadobudnutiu nehnuteľnosti, nakoľko žalobkyňa sa nijako nepodieľala na jej vybudovaní. Podľa žalovaného na výstavbe chaty sa podieľali výlučne kolegovia žalovaného, ktorí spolu so žalovaným chatu postavili, žalovaný zabezpečil aj materiál. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že príjmy manželov z pracovného pomeru ako aj akékoľvek príjmy a výnosy z podnikania jedného z manželov patria do BSM, a to bez ohľadu na to, či jeden z nich zarába výrazne viac ako ten druhý. Teda pokiaľ mal žalovaný za to, že ak kúpil materiál na stavbu chaty za prostriedky, ktoré on zarobil počas trvania manželstva, že je to on, kto zabezpečil materiál na stavbu, tak sa mylí, pretože takéto prostriedky a všetko, čo je za ne nadobudnuté, patria do BSM. Ak

použil na stavbu chatky žalovaný prostriedky, ktoré nepatrili do BSM, teda ktoré mal napríklad ešte pred uzavretím manželstva, túto skutočnosť a prípadne výšku takýchto súm ničím nepreukázal, pričom jeho zaťažovalo dôkazné bremeno, keďže žalobkyňa to popierala a tvrdila, že chatku postavili zo spoločných finančných prostriedkov. Vec, ktorú vytvorili manželia alebo len jeden z nich za trvania manželstva a BSM čo i len sčasti za spoločné prostriedky, patrí do BSM. Skutočnosť, kto je prípadne uvedený ako stavebník v stavebnom alebo kolaudačnom rozhodnutí, nie je podstatná. Takisto nie je podstatné, že pozemok, na ktorom je stavba postavená, má v nájme len jeden z manželov, nakoľko to nemá súvis s vlastníctvom stavby (mohlo by to mať význam pri úvahe o tom, ktorému z manželov bude stavba prikázaná do výlučného vlastníctva). Pokiaľ ide o cenu chatky žalobkyňa uviedla, že podľa nej je vo výške 30.000,- eur s čím žalovaný súhlasil, teda súd pri určení ceny vychádzal zo zhodných tvrdení strán sporu, pričom o ich pravdivosti nemal dôvodné pochybnosti. Neskôr v priebehu konania začal žalovaný spochybňovať takto určenú cenu a začal tvrdiť, že chatka má nižšiu hodnotu okolo 20.000,- eur, čo však nepodložil žiadnym dôkazom (napr. odborné vyjadrenie, znalecký posudok). Navyiac v súlade s § 186 ods. 2 C.s.p. na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada. Keďže v tomto prípade sa strany sporu už predtým dohodli na cene 30.000,- eur, súd na zmenu v tvrdeniach žalovaného neprihliadol. Chatku navrhli obe strany sporu prikázať do vlastníctva žalovaného. Preto tak súd aj rozhodol.

6. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že do ich BSM patrili motorové vozidlá U.-V. R. XXX N., W.X.: V. XXXDR R. I. Y. X,XTD, rok výroby 1993, EČV: V. XXXLS. Pokiaľ ide o motorové vozidlo zn. U., toto užívala a užíva žalobkyňa, ktorá navrhla, aby bolo prikázané do jej výlučného vlastníctva, s čím súhlasil aj žalovaný. Na preukázanie ceny predmetného motorového vozidla žalobkyňa predložila súdu vyjadrenie spoločnosti PDR-PMM, s.r.o. zo dňa 21.2.2019, podľa ktorého je táto cena 400,- eur. Žalovaný s takto určenou cenou súhlasil, teda súd pri určení ceny vychádzal zo zhodných tvrdení strán sporu, pričom o ich pravdivosti nemal dôvodné pochybnosti, keďže boli podložené aj odborným vyjadrením. Neskôr v priebehu konania začal žalovaný spochybňovať takto určenú cenu a predložil vlastné ohodnotenie motorového vozidla na vyššiu cenu. K tomu žalobkyňa uviedla, že toto ohodnotenie bolo urobené bez ohliadky vozidla, pričom jej ohodnotenie vykonal servis, s ktorým súhlasil aj žalovaný a ohliadka sa konala za prítomnosti jeho právneho zástupcu. Navyiac v súlade s § 186 ods. 2 C.s.p. na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada. Keďže v tomto prípade sa strany sporu už predtým dohodli na cene 400,- eur, súd na zmenu v tvrdeniach žalovaného neprihliadol.

7. Motorové vozidlo I. Y. X,XTD, EČV: V. XXXLS už nebolo v čase rozhodovania súdu vo vlastníctve strán sporu, keďže žalovaný ho v roku 2017 predal za cenu 300,- eur, preto súd už toto vozidlo nevyporiadaval, ale do masy BSM zaradil sumu získanú za predaj vozidla, s čím súhlasila aj žalobkyňa. Pokiaľ totiž dôjde k platnému prevodu veci tvoriacej súčasť BSM (t. j. v prípadoch, keď je vec prevedená oboma manželmi alebo jedným z manželov bez súhlasu druhého a tento manžel sa nedovolá neplatnosti takéhoto právneho úkonu), je predmetom vyporiadania suma získaná za prevod vlastníckeho práva. Tento princíp platí aj v prípadoch, keď došlo k prevodu veci po zániku BSM do jeho vyporiadania. Kúpnu cenu za toto motorové vozidlo si ponechal žalovaný (opak netvrdil), preto bola započítaná na jeho podiel.

8. Ku dňu zániku manželstva mali obe strany sporu na svojich účtoch finančné prostriedky, ktoré patrili do BSM (čo žiadna zo strán nesporevala), konkrétne žalobkyňa sumu 658,41 eur a žalovaný sumu 1.728,31 eur a 1.022,27 eur. Súd teda tieto sumy zaradil do masy BSM a každej zo strán sporu prikázal sumu, ktorú mala na účte ku dňu zániku manželstva a BSM.

9. Žalobkyňa ďalej žiadala vyporiadať kúpnu cenu za pozemky v kat. úz. Č., ktoré žalovaný kúpil aj predal počas trvania manželstva. Aj keď súdu neboli predložené ani kúpne zmluvy, na základe ktorých žalovaný kúpil predmetné pozemky, ani kúpna zmluva resp. zmluva, na základe ktorých žalovaný predal predmetné pozemky, medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný tieto pozemky kúpil aj predal počas trvania manželstva, a že boli predané za cenu 77.350,- eur. Žalobkyňa tvrdila, že predmetné pozemky patrili do BSM, a teda aj kúpna cena za ne by mala patriť do BSM. Žalovaný tvrdil, že tieto nadobudol za účelom podnikania, vybudoval tu sklad a kanceláriu, ktoré používal na podnikanie, toto svoje tvrdenie však ničím nepreukázal, hoci jeho zaťažovalo dôkazné bremeno. Ak sa totiž preukáže, že vec bola nadobudnutá za trvania manželstva a druhý manžel tvrdí skutočnosti, ktoré vec z BSM vylučujú, tohto manžela zaťažuje dôkazné bremeno týkajúce sa týchto ním tvrdených skutočností. Vzhľadom k tomu, že bolo preukázané, že predmetné pozemky boli nadobudnuté počas trvania manželstva, zaťažovalo dôkazné bremeno žalovaného preukázať, že by nemali patriť do BSM napr. z dôvodu, že

slúžili k výkonu povolania (podnikania) žalovaného. Žalovaný však toto iba tvrdil, ale ničím nepreukázal. Preto súd dospel k záveru, že predmetné pozemky, ktoré nadobudol žalovaný počas trvania manželstva, patrili do BSM strán sporu. Pokiaľ došlo k ich predaju počas manželstva, patrila do BSM aj kúpna cena za ne získaná. Aj pre nakladanie s príjmami manželov a peňažnými prostriedkami patriacimi do BSM platia pravidlá upravené v § 144 a 145 OZ. Platí preto, že peňažnú sumu, ktorú jeden z manželov bez súhlasu druhého manžela použil pre seba (pokiaľ nešlo o bežnú vec), treba zahrnúť do BSM a vyporiadať (viď napr. rozsudok NS SR zo dňa 29.4.2009, sp. zn. 2 M Cdo 5/2008).

10. Žalovaný si kúpnu cenu z predaja týchto pozemkov ponechal. Uvádzal, že časť tejto kúpnej ceny bola použitá na splatenie pôžičiek, ktoré mu poskytol C.. R.. E. Y. v celovej výške 1.350.000,- Sk (44.811,79 eur). Pokiaľ išlo o zvyšok sumy, tam žalovaný raz uvádzal, že ju použil na ukončenie podnikania raz, že ju použil na lieky a zdravotnú starostlivosť počas trvania manželstva, tieto tvrdenia však ničím nepreukázal. Zvyšok ceny za predaj pozemkov si žalovaný (ako tvrdil) mal uložiť do kovovej skrinky, ktorú mal doma, z ktorej mu mali byť tieto finančné prostriedky odcudzené neznámym páchatelom, pričom mal podozrenie, že to bola žalobkyňa. Napriek tomu, že žalovaný podal v tejto súvislosti trestné oznámenie a orgány činné v trestnom konaní vec vyšetrovali, toto tvrdenie žalovaného nemožno považovať za preukázané (keďže žalobkyňa to popierala), nakoľko polícia prípad zatiaľ nevyšetrila, a teda nezistila, či naozaj a ktorou konkrétnou osobou došlo ku krádeži finančných prostriedkov, ktoré mal mať žalovaný uložené doma v kovovej skrinke. Je to teda len tvrdenie žalovaného.

11. Súd mal z predložených zmlúv o pôžičke zo dňa 18.3.2005 a 25.5.2005 a z výpovede svedka C.. R.. E. Y. za preukázané, že menovaný požičal žalovanému sumu 1.350.000,- Sk na kúpu pozemkov v Č. a žalovaný mu pôžičku po predaji pozemkov vrátil. Tvrdenie žalobkyne, že zmluvy o pôžičke boli účelovo vytvorené pre toto konanie, nebolo preukázané. Samotná skutočnosť, že pôžičky boli bezúročné, a že podľa zmlúv sa v prípade, že žalovaný pozemky neskôr predá veriteľovi, mali pôžičky považovať za splátku na kúpnu cenu resp., že mohli byť započítané na splátku kúpnej ceny, pričom na základe iných dokladov a tvrdení svedka a žalovaného došlo najprv k zaplateniu kúpnej ceny v celom rozsahu a následne vráteniu pôžičky veriteľovi, nevyvolávajú tak závažné pochybnosti o pravosti zmlúv o pôžičke a o tom, že k týmto pôžičkám naozaj došlo a boli použité na kúpu pozemkov a po ich predaji splatené veriteľovi, aby to súd vyhodnotil ako nepreukázané tvrdenie žalovaného. Súd teda dospel k záveru, že časť kúpnej ceny, ktorú žalovaný získal za predaj pozemkov v Č. (celkovo 77.350,- eur) vo výške 44.811,79 eur, nemôže byť zahrnutá do vyporiadania, nakoľko bola spotrebovaná počas trvania manželstva na splatenie pôžičiek, ktoré boli použité na kúpu týchto pozemkov.

12. Pokiaľ ide o zvyšok sumy z predaja týchto pozemkov vo výške 32.538,21 eur, ktorú si žalovaný ponechal, ohľadom nej žalovaný nepreukázal či a kedy bola spotrebovaná a na aký účel, teda či bola použitá v súlade s § 144 a 145 OZ. Preto súd dospel k záveru, že sa jedná o peňažnú sumu, ktorú jeden z manželov (žalovaný) bez súhlasu druhého manžela použil pre seba a treba ju zahrnúť do BSM a vyporiadať (započítať na podiel žalovaného). K tomu je potrebné dodať, že túto situáciu zavinil žalovaný pokiaľ si ponechal takú veľkú sumu peňazí doma namiesto toho, aby ich uložil na účet v banke, čím by jednak predišiel prípadnej krádeži a zároveň by sa dalo ľahko preukázať, kedy a na aký účel boli tieto prostriedky použité.

13. Žalobkyňa tvrdila, že do BSM patrí aj byt č. 1 na E. H.. Č.. XX X. V., zapísaný na LV č. XXXX. Jedná sa o pôvodne družstevný byt, pričom žalovanému vzniklo právo na pridelenie tohto bytu pred uzavretím manželstva, čo v konaní v zásade nebolo sporné. Uzavretím manželstva vzniklo žalobkyni právo užívať byt (právo spoločného užívania bytu), neskôr spoločný nájom bytu, avšak nestala sa uzavretím manželstva aj členkou družstva, čo vyplýva z vyššie citovaných ust. § 175 a 176 OZ účinného v čase uzavretia manželstva strán sporu, ako aj z vyjadrenia SBD Bratislava II zo dňa 5.6.2017. Podľa § 28 zák. č. 182/1993 Z. z. nájomca družstevného bytu, ktorý je členom bytového družstva, má nárok na prevod vlastníctva bytu podľa tohto zákona, ak nepožiadala o prevod vlastníctva podľa osobitného predpisu. Na základe citovaného zákonného ustanovenia vznikol nárok na prevod vlastníctva bytu len žalovanému, keďže žalobkyňa nebola členkou družstva. Pokiaľ teda žalovaný počas trvania manželstva uzatvoril zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu, tento byt sa nestal súčasťou BSM strán sporu, ale výlučným vlastníctvom žalovaného. Ak je členom bytového družstva iba jeden z manželov, v prípade zániku manželstva členský podiel pripadá zo zákona tomuto manželovi. Členský podiel, pokiaľ má majetkovú hodnotu, možno považovať za jeho majetok. Ak nevzniklo spoločné členstvo manželov v bytovom družstve, potom byt, ktorý nadobudol do vlastníctva ten z manželov, ktorý sa stal

členom družstva, nie je v BSM. V takomto prípade nedochádza k nadobudnutiu nového majetku, ani rozmnoženiu doterajšieho majetku za trvania manželstva, ale ide iba o zmenu, ktorá nemá vplyv na povahu veci ako predmetu osobného vlastníctva. Preto nedochádza ani k vzniku BSM. Ani skutočnosť, že by prípadne zostatok investičného úveru bol splatený z prostriedkov v BSM, nemení nič na tomto závere (viď napr. rozsudok NS SR vo veci sp. zn. 3 Cdo 291/2006 zo dňa 28.2.2008, ako aj rozhodnutie NS SR vo veci sp. zn. 3 Cdo 172/2012). Predmetný byt teda nepatrí do BSM strán sporu, ale je vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Preto nemôže byť predmetom vyporiadania.

14. Pokiaľ však ide o sumu, ktorá bola vynaložená z prostriedkov patriacich do BSM na splatenie investičného úveru počas trvania manželstva (prevod bytu bol bezodplatný, lebo investičný úver pripadajúci na prevádzaný byt už nadobúdateľ splatil), táto by mala byť vyporiadaná v súlade s § 150 OZ ako suma, ktorá sa zo spoločného majetku vynaložila na výlučný majetok žalovaného (na jeho nadobudnutie), čo aj žalobkyňa navrhovala. Podľa vyjadrenia SBD Bratislava II sa jednalo o sumu 340,10 eur.

15. Pri vyporiadaní BSM má každý z manželov nahradiť, čo sa zo spoločného vynaložilo na jeho osobný majetok. Ide o náklad, ktorý bol vynaložený v dobe minulej a jeho výška ku dňu zániku manželstva ani ku dňu vyporiadania BSM nie je nijako modifikovaná. Tým, čo je povinný nahradiť jeden z manželov v prípade investícií do jeho nehnuteľnosti zo spoločného majetku, sú finančné prostriedky na tieto investície skutočne vynaložené. Nahrádza sa len výška investície, a nie hodnota, o ktorú sa majetok manžela v dôsledku tejto investície zhodnotil. Nenahrádza sa suma vyššia, ani nižšia, ako suma investície. Taktiež sa neprihliada na prípadné opotrebovanie veci patriacej do výlučného vlastníctva jedného z manželov, naviac v danom prípade nie je predpoklad, že by došlo, vzhľadom na všeobecne známy vývoj cien nehnuteľností v Bratislave, k zníženiu hodnoty bytu žalovaného (aj keď sa jedná o starší byt) odo dňa vynaloženia investícií do dňa zániku BSM resp. vyporiadania BSM.

16. Žalobkyňa žiadala zohľadniť ako vnosy zo spoločného majetku na výlučný majetok žalovaného aj náklady na stavebné úpravy bytu v sume 3.265,81 eur. Z dokladov predložených žalobkyňou na preukázanie týchto výdavkov však je zrejmé, že v zásade nešlo o náklady na stavebné úpravy bytu a z týchto nákladov bolo možné uznať ako investície do bytu žalovaného len časť, a to náklady fakturované spoločnosťou DD TRADE s.r.o., ktoré sa týkali okien, balkónových dverí, parapetných dosiek, okapových plechov a pod. Žalovaný namietal že sa jedná iba o faktúru a nie je zrejmé, kto to platil. Z tejto faktúry však vyplýva že bola zaplatená záloha vo výške 1.100,- eur, teda táto faktúra potvrdzuje zaplatenie tejto sumy. Doplatok vo výške 230,81 eur mal byť podľa zmluvy o dielo zaplatený v deň dodania v hotovosti. To znamená, že tento doplatok musela zaplatiť buď žalobkyňa alebo žalovaný, pričom ani jeden z nich netvrdil, že túto sumu uhradil zo svojich výlučných prostriedkov, teda musela byť zaplatená zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM. Pokiaľ ide o daňové doklady od spoločnosti NORNEL s.r.o. na sumu 172,88 eur a 219,58 eur, z nich nie je možné zistiť, aké presne veci boli kupované, ale je zrejmé že sa jednalo o nejaké koberce a iný kusový tovar. Tu treba prisvedčiť argumentácii žalovaného, že sa teda jedná o hnuťelné veci, ktoré nie sú súčasťou bytu, a je možné ich vyporiadať samostatne. Avšak strany sporu nežiadali vyporiadať žiadne hnuťelné veci okrem motorových vozidiel. Nejedná sa teda o investíciu do bytu vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Rovnako to platí o systéme posuvných dverí (doklad od spoločnosti Divendoor s.r.o.). Z dokladu vystaveného K. P. sa nedá presne zistiť čoho sa týka, a teda či sa týka veci, ktorá je súčasťou bytu žalovaného alebo jeho zariadenia. Preto nebolo možné tento náklad zohľadniť.

17. Celková náhrada, ktorú je žalovaný povinný vrátiť do BSM (z dôvodu, že ide o prostriedky, ktoré boli vynaložené z BSM na jeho výlučný majetok) je vo výške 1.670,91 eur (340,10 eur + 1.330,81 eur). Táto náhrada sa zahrnie do hodnoty BSM a bude započítaná na podiel žalovaného.

18. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že sa musela vzdať svojho družstevného bytu, aby mohli strany sporu užívať byt na E. H.. Č.. XX X. V., nezodpovedá to tak celkom skutočnosti. Ako vyplýva z dokladov, ktoré predložila súdu samotná žalobkyňa, išlo o byt, ku ktorému mal právo užívania otec žalobkyne, a v ktorom zrejme žalobkyňa s jeho súhlasom bývala. Žalobkyňa však nikdy nemala právo užívať byt, nakoľko jej žiadosť o prepis užívacieho práva na byt po jej otcovi bola Ľudovým bytovým družstvom v V. zamietnutá, keďže v tom čase už mala žalobkyňa právo spoločného užívania bytu na E. H.. Č.. XX so žalovaným. Táto skutočnosť v každom prípade nemôže mať žiaden vplyv na posúdenie vlastníckeho práva k bytu na E.M. H.. Č.. XX X. V. a na to, či predmetný byt patrí alebo nepatrí do BSM.

19. Súd pri vyporiadaní BSM strán sporu vychádzal z ust. § 150 OZ, a teda z toho, že podiely oboch strán sporu sú rovnaké. Súd nezistil žiadne také dôvody, pre ktoré by mal pristúpiť k prisúdeniu väčšieho podielu jednej zo strán. Žalovaný síce zrejme dosahoval počas trvania manželstva vyššie príjmy, avšak nebolo v konaní preukázané, že by sa žalobkyňa vyhýbala práci, že by nebola zamestnaná, pokiaľ nebola na rodičovskej dovolenke, že by sa riadne nestarala o spoločnú domácnosť a o spoločné deti. Žalovaný síce tvrdil, že žalobkyňa nepracovala resp. nechcela pracovať, toto však žalobkyňa vyvrátila predložením dôkazov zo Sociálnej poisťovne, z ktorých vyplýva, že počas trvania manželstva bola zamestnaná. Pri vyporiadaní BSM musí byť nastolená rovnováha medzi zárobkovou činnosťou a starostlivosťou o deti a domácnosť. Ak jeden z manželov za trvania manželstva zabezpečoval starostlivosť o deti a spoločnú domácnosť a zároveň aj pracoval, nemožno jeho zásadne rovnaký podiel na vyporiadavacom BSM znížiť s argumentáciou, že sa o nadobudnutie spoločného majetku nepričinil svojim zárobkom, alebo poukazovaním na to, že sa jeden z manželov (v tomto prípade žalovaný) podieľal viac svojou prácou na vybudovaní jednej veci patriacej do BSM (chatka). Tieto skutočnosti nie sú samy osebe dôvodom na zvýšenie podielu druhého manžela. Odklon od rovnosti podielov manželov prichádza do úvahy len v situácii, keď zvýšené úsilie jedného z manželov zabezpečilo nadobudnutie a udržanie majetku značnej hodnoty, teda napr. v prípade svetovo úspešného športovca, ktorý vyvíjal značné úsilie na to, aby vo svojej športovej činnosti dosiahol také postavenie a tomu zodpovedajúce príjmy umožňujúce nadštandardnú životnú úroveň rodiny a nadobudnutie majetku značnej hodnoty. Z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejme, že v prejednávanej veci nejde o takýto prípad.

20. Celkovú masu BSM tvoria chatka v hodnote 30.000,- eur, motorové vozidlo zn. U.-V. R. XXX N. v hodnote 400,- eur, cena za predaj motorového vozidla I. Y. vo výške 300,- eur, zostatky na účtoch žalobkyne vo výške 658,41 eur a žalovaného v sume 1.728,31 eur a 1.022,27 eur, cena za predaj pozemkov v Čunove (po odpočítaní splatených pôžičiek) vo výške 32.538,21 eur a náhrada, ktorú je žalovaný povinný vrátiť do BSM vo výške 1.670,91 eur. Celková hodnota majetku v BSM tak predstavuje sumu 68.318,11 eur. Na každého z manželov teda pripadá podiel v sume 34.159,05 eur (68.318,11 eur : 2). Žalobkyňi bol z majetku, ktorý mali strany sporu v BSM, prikázaný do výlučného vlastníctva majetok v hodnote 1.058,41 eur (400,- eur + 658,41 eur), žalovanému bol prikázaný majetok, resp. na jeho podiel započítané hodnoty v celkovej výške 67.259,70 eur (30.000,- eur + 300,- eur + 1.728,31 eur + 1.022,27 eur + 1.670,91 eur + 32.538,21 eur). Na vyrovnanie podielov je teda žalovaný povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 33.100,64 eur.

21. Z vyššie uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

22. Žalobkyňa navrhovala ako svedkyne vypočuť dcéry pochádzajúce z manželstva strán sporu, a to na preukázanie všetkých tvrdení žalobkyne, konkrétne k otázkam hospodárenia strán sporu, k finančným prostriedkom, ktorými disponovali manželia počas manželstva, pred rozvodom aj po rozvode, k pôvodu hnuiteľných vecí a k tomu, kto čo v domácnosti hradil. Súd tento dôkaz nevykonal, nakoľko to nebolo potrebné na zistenie skutkového stavu veci vzhľadom aj na rozsah vyporiadavanej masy BSM a vyporiadavanych vecí patriacich podľa žalobkyne do BSM, tak ako to vyšpecifikovala v priebehu konania. Hnuiteľné veci (okrem motorových vozidiel) neboli predmetom vyporiadania. Žalobkyňa netvrdila, že mala pred uzavretím manželstva vlastné finančné prostriedky resp. že by tieto použila na nadobudnutie vecí patriacich do BSM a nežiadala za to náhradu z BSM. Mnohé tvrdenia žalobkyne boli preukázané inými dôkazmi. Súd na základe tvrdení žalovaného nepristúpil k uplatneniu princípu disparity podielov, takže všeobecné vyjadrenia o hospodárení strán sporu nebolo potrebné preukazovať. Vo všeobecnosti je však potrebné poukázať na to, že výpoveď svedkov nemôže nahradiť skutkové tvrdenia, ktoré sú povinné uviesť strany sporu.

23. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p., keďže ani jednej zo strán sporu nebolo v plnom rozsahu vyhovené pokiaľ išlo o návrh spôsobu vyporiadania BSM, teda obe sporové strany mali v konaní čiastočný úspech aj neúspech.

24. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa, ktorá žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. rozsudok ňou navrhovaným spôsobom zmenil. Svoje odvolanie žalobkyňa právne odôvodnila podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ C.s.p. a ďalej tým, že žalobkyňa namieta, že súd neprikázala do vlastníctva žalovaného byť v Ružinove zapísaný na LV č. 4816 a nerozhodol

o povinnosti žalovaného vyplatiť jej z titulu vyrovnania majetkového podielu aj ten, prislúchajúci na vyrovnanie podielu z tohto bytu. Súd túto nehnuteľnosť, nesprávne, posúdil ako výlučné vlastníctvo žalovaného. Hodnota bytu je v zmysle špecifikácie v priebehu konania v sume vo výške 110000,- EUR. Napriek tomu, že na príslušnom liste vlastníctva je žalovaný zapísaný ako výlučný vlastník nehnuteľnosti, žalobkyňa má za to, že uzavretím manželstva jej so žalovaným vznikol spoločný nájom k predmetnému bytu (v tom čase spoločné užívanie družstevného bytu). Zároveň nám vzniklo spoločné členstvo v družstve. Na základe tejto skutočnosti mali so žalovaným, ako manželia, právo uzavrieť kúpnu zmluvu spoločne. Tým, že zmluvu podpísal iba žalobca, uviedol tak družstvo do omylu a nakladal s vecou v bezpodielovom spoluvlastníctve v rozpore s ust. § 145 ods. 1 Obč. zák. Zmluva je teda absolútne neplatný právny úkon. V zmysle platnej judikatúry, pokiaľ jeden z manželov nakladá s vecou, ktorá bola v bezpodielovom spoluvlastníctve spôsobom, ktorý je v rozpore s ust. § 145 ods. 1 Obč. zák. súdy vychádzajú z toho, že pri vyporiadaní treba takúto vec zaradiť do bezpodielového spoluvlastníctva, lebo v ňom ostáva. Ďalšou podstatnou skutočnosťou je aj to, že kúpnu cenu bytu, ktorá bola splatená formou splácania investičného úveru prislúchajúcemu k bytu uhradil žalovaný zo spoločných prostriedkov tvoriacich masu BSM. V tejto súvislosti žalobkyňa poznamenáva aj to, že súd prvej inštancie nezobral do úvahy ani skutočnosť, že pred uzavretím manželstva bola členkou Stavebného bytového družstva s členským číslom XXXX. Užívala družstevný byt na ulici Y. E. Č.. XX X. V.. Žalovaný užíval do uzavretia manželstva byt na ulici E. M. Č.. XX X. V.. Spoločne sa dohodli, že budú využívať rozlohou väčší byt, vzhľadom na potreby našej rozrastajúcej sa rodiny. Uzavretím manželstva jej vzniklo spoločné užívacie právo k bytu na E. H. Č.. XX X. V. a zároveň s výslovným súhlasom manžela a s jeho vedomosťou odovzdala späť bývalému ľudovému bytovému družstvu byt na H. Y.B. E. Č.. XX X. V. V tom čase podľa platných zákonov ako manželia nemohli mať dva byty. Od uzavretia manželstva, t.j. od roku 1978 do rozhodnutia súdu bývala spolu so žalovaným v byte na Rovníkovej ulici č. 14 v Bratislave. Napriek tomu, že v zmysle § 16 ods. 1 zák. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov vlastník domu prevádza byt do vlastníctva nájomcovi bytu žalobkyňa má za to, že toto ustanovenie sa týka výlučne prípadu, aby vlastník domu nepreviedol vlastnícke právo k bytu na iného, na nájomcu iného bytu v dome. Znenie je začlenené v zákone ako „Osobitné ustanovenie o prevode vlastníctva bytu a nebytového priestoru v dome“ ale nie ako špeciálna úprava k ust. § 143 Obč. zák. resp. Zákon 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov nepojednáva o vzniku resp. existencii BSM resp. výlučného vlastníctva alebo podielového spoluvlastníctva.

25. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie aj žalovaný, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zmenil v zmysle jeho v odvolaní formulovaného návrhu. Svoje odvolanie žalovaný odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. e/ a f/ C.s.p. a ďalej tým, že súd mal vykonať dôkazy znalecké dokazovanie vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty chatky súp. č. XXX, druh stavby 19, postavenú na pozemku par. č. XXX/XX v okrese Bratislava V, obec BA - m. č. Rusovce, kat. úz. E. zapísanej na LV č. XXX. Žalovaný k namietanému súhlasnému vyjadreniu o cene tejto chatky uvádza, že sa nejednalo o také vyhlásenie, ktorým by žalovaný mal v úmysle sa zhodne vyjadriť k návrhu žalobkyne, ktorá stanovila hodnotu chatky bez akéhokoľvek odhadu či už znalca alebo realitnej kancelárie. Žalovaný preto navrhol znalecké dokazovanie, ale súd si vyložil jeho výpoveď ako zhodné vyjadrenie a v zmysle toho rozhodol.

Nariadiť znalecké dokazovanie vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty - osobného motorového vozidla zn. U.-V. R. N., W.: V., nakoľko sa strany sporu nezhodli, žalobkyňa dala auto oceniť neautorizovanému mechanikovi, ktorý sa predajom vozidiel ani nezaobrá. Žalovaný predložil potvrdenie od autorizovaného predajcu, ale žalobkyňa nechcel sprístupniť vozidlo k obhliadke a žalovaný nemal možnosť predložiť iný dôkaz preukazujúci hodnotu vozidla. K financovaniu chatky žalovaný uvádza, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli manželstvo mal žalovaný 42 rokov a pracoval viac ako 20 rokov vo viacerých funkciách a mal značné úspory. Tieto použil pri stavbe chatky, jednalo sa o jeho úspory nepatriace do BSM. Žalobkyňa sa nijakým spôsobom na stavbe nepodieľala, o chatku záujem nemala, o čom svedčí aj to, že nebola členom Záhradkárskej organizácie, nebola ani na kolaudačnom rozhodnutí a tento majetok ju začal zaujímať až potom, keď zistila, že by pri vyporiadaní BSM mohol pre ňu znamenať finančné prostriedky. Ohľadom pozemkov v k.ú. Č. žalovaný uvádza, že napriek tomu, že žalobkyňa nepredložila súdu žiadne kúpne zmluvy, z ktorých súd mohol vykonať dokazovanie o kúpnej cene, túto súd do BSM zaradil, pričom žalovaný to vo svojom písomnom vyjadrení popieral. Žalobkyňa ani súd nezabezpečila zmluvy o prevode vlastníctva týchto pozemkov a žalovaný nimi nedisponoval, pretože mu boli odcudzené spolu s hotovosťou - časťou kúpnej ceny. Súd vôbec nebral do úvahy, že tieto pozemky žalovaný kúpil na sídlo spoločnosti, žalovaný nevie, aké dôkazy by o tom mal predložiť, keďže živnosť už ukončil. Vidíme tu

nepomer rozhodovania súdu o dôkaznom bremene medzi žalobkyňou a žalovaným. Čo sa týka investícií do spoločnej veci, máme za to, že súd uznal žalobkyni úhradu 1.330,81 Eur za kúpu plastových okien a balkónových dverí, žalovaný má za to, že aj vzhľadom k veci investície t.j. 8 rokov a skutočnosti, že žalobkyňa až do 30.12.2019 byt obývala a neprispievala na všetky výdavky na bývanie, nemá nárok a náhradu týchto investícií.

26. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

27. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

28. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

29. Odvolací súd ohľadom žalovaného námietky o súhlasnom vyjadrení o cene záhradnej chatky, upozorňuje na vyjadrenie žalovaného z pojednávania konanom na súde prvej inštancie dňa 21.02.2008, na ktorom žalovaný výslovne uviedol, „ja súhlasím s hodnotou chatky, tak ako uviedla žalobkyňa, teda 30.000 eur, teda nenavrhujem, aby sa vykonávalo nejaké dokazovanie na výšku tejto hodnoty“. Uvedené vyjadrenie žalovaného nie je možné hodnotiť inak, ako to urobil súd prvej inštancie a teda ako súhlasné vyjadrenie žalovaného k hodnote tejto chatky, tak ako ju uviedla žalovaná (30.000 eur). V tomto smere odvolací súd taktiež upozorňuje aj na to, že žalovaný výslovne uviedol, že nežiada vykonať znalecké dokazovanie ohľadom zistenia hodnoty chatky znalcom. Súd prvej inštancie vzhľadom na uvedené správne neprihliadol v zmysle § 186 ods. 2 C.s.p. na zmenu v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli.

30. V súvislosti s hodnotou motorového vozidla U. - V. R. XXX N.. odvolací súd opätovne poukazuje na to, že na jeho cene sa strany sporu v priebehu konania zhodli (§ 186 ods. 2 C.s.p.). Cena bola preukázaná vyjadrením spoločnosti PDR-PMN s.r.o. zo dňa 21.02.2019 ako 400 eur. Pokiaľ žalovaný chcel zistiť cenu tohto motorového vozidla inak pred tým než sa stotožnil so sumou 400 eur, nič mu nebránilo aby napr. súdu predložil v súlade s § 209 ods. 1 C.s.p. súkromný znalecký posudok, alebo aby trval na tom, že súd zistí cenu tohto vozidla znaleckým dokazovaním.

31. Pokiaľ žalovaný uvádza, že chatku zapísanú na LV č. XXX postavil s použitím prostriedkov nepatriacich do BSM, mal povinnosť toto tvrdenie aj preukázať. Nakoľko chatka bola postavená počas trvania BSM, predpokladá sa pokiaľ nie je preukázané inak, že bola postavená s použitím prostriedkov patriacich do BSM, bolo teda na strane žalovaného, aby preukázal opak. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Dôkazné bremeno spočíva v splnení dôkaznej povinnosti v tom smere, že strana sporu označí dôkazné prostriedky na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení. Strana, ktorá neoznačí dôkazné prostriedky a tým nepreukáže pravdivosť tvrdení, neunesie dôkazné bremeno a musí znášať možné nepriaznivé následky dôkaznej povinnosti.

32. V súvislosti s pozemkami v k.ú. Č., odvolací súd aj v tomto bode poukazuje na to, že žalovaný v konaní neprodukoval žiadne dôkazy ktorými by preukázal, že tieto pozemky boli zakúpené výlučne z prostriedkov nepatriacich do BSM (pozemky kúpené a aj predané za trvania BSM), pričom dôkazné bremeno zaťažovalo práve žalovaného ako stranu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Pokiaľ by aj tieto pozemky žalovaný zakúpil za účelom podnikania tak ako to tvrdí v odvolaní, nevylučuje to možnosť, že by ich zakúpil z prostriedkov patriacich do BSM.

33. Čo sa týka vnosu, ktorý žalobkyňa vniesla do výlučného majetku žalovaného, odvolací súd uvádza, že s touto námietkou sa vyčerpávajúco vypořiadal súd prvej inštancie, keď v konaní bolo preukázané,

že byt na E. Č.. XX X. V. je vo výlučnom vlastníctve žalovaného (čo žalovaný sám tvrdil), taktiež bolo preukázané, že počas trvania BSM v tom čase manželia vynaložili na majetok vo výlučnom vlastníctve žalovaného prostriedky patriace do BSM.

34. Odvolací súd na námietku žalobkyne ohľadom žalovaného výlučného vlastníctva bytu na E.Í. Č.. XX X. V., poukazuje na § 16 ods. 1 č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o prevode vlastníctva bytu, byt, ktorého nájomcom je fyzická osoba, môže vlastník domu (§ 5 ods. 5 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1993/182/19991011.html>>) previesť do vlastníctva len tomuto nájomcovi. Týmto ustanovením nie je dotknuté predkupné právo spoluvlastníka domu. V konaní nebolo sporné, že žalovanému, ako členovi družstva vzniklo právo na prideleniu bytu a to ešte pred uzavretím manželstva. Žalobkyni, ako manželke žalovaného však ani počas jej manželstva nevzniklo členstvo v družstve, čo bolo aj v konaní preukázané. Vyššie citovaný § 16 ods. 1 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov jednoznačne stanovuje, že prevod bytu do vlastníctva je možný len u toho manžela, ktorý je členom družstva. V tomto zmysle sa jedná o špeciálnu úpravu k ustanoveniu nadobúdania majetku manželmi upravenou v § 143 Občianskeho zákonníka. Nakoľko členom družstva bol iba jeden z manželov (žalobkyňa sa manželstvom, ani iným spôsobom nestala členkou družstva, pričom jej právo na užívanie tohto bytu je pre účely tohto konania bezpredmetné), vzniklo iba žalovanému ako členovi družstva právo na uzavretie kúpy bytu, byt sa nestal súčasťou BSM. V tomto smere napadnuté rozhodnutie vyčerpávajúco odôvodnil súd prvej inštancie.

35. Odvolací súd záverom ešte dodáva, že úlohou súdu prvej inštancie bude vydať opravné uznesenie, kde v záhlaví svojho rozsudku opraví nesprávne uvedené priezvisko žalovaného.

36. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní odvolací súd nepriznal žiadnej zo strán náhradu trov konania nakoľko žiadna zo strán nemala v odvolacom konaní úspech.

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).